

er aldrig rart at møde Mennesker eller Dyr, som har kendt bedre Dage. Derimod kan det være interessant, ja ligefrem opbyggende, at møde ældre Mennesker — for at holde mig til dem — for Resten ogsaa Dyr, om hvem man kan sige, at de har det godt, og at det skønnes paa dem, at de har ført et vel anvendt Liv. Jeg tror ikke, at Kuperingen spiller nogen nævneværdig økonomisk Rolle, og alle kan vist være enige om, at Kupering er ikke nogen Forskønnelse af Hesten, den kan ikke blive kønnere, end den af Naturen er. At Halen skulde kunne bevirke, at Hesten ikke kan gaa eller løbe regelmæssigt, tror jeg ikke paa. Jeg har endog hørt Folk, som vil forsvare Kupering, sige, at vi gør noget lignende, naar vi lader vort Haar eller Skæg studse, men en saadan Sammenligning halter temmelig meget, idet vi ikke tillader Skalpering. Man har Lov til, dersom et Dyrs Klove er misdannede, at lade dem skære, lige saa vel som vi har Lov til, naar Neglene bliver for lange, at klippe dem, men ikke til at hugge noget bort af Foden eller Fingeren. Nej, denne Sammenligning halter, og den er heller ikke blevet anvendt her, men jeg har mødt den andre Steder. Vi er enige om, at en kuperet Hest vil savne de lange Halehaar, for mærkeligt nok kommer disse ikke frem igen, selv om der gaar mange Aar. Der kommer nok nogle enkelte Haar, men det bliver aldrig til den kraftige og buskede Hale, som Hesten havde før. Hesten vil altid savne den til at holde Insekterne borte med og til at bearbejde Haarene med, for med Halen giver Hesten sig en Slags Massage. Jo mere en Hest bruger sin Hale, des blankere Haarlag faar den. (Modsigelse). Jo, det gør den.

Der har ogsaa været Tale om Kastre ring af Heste og mindre Husdyr, særlig Grise. Jeg tror, det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) ramte rigtigt, naar han sagde, at ingen fornuftig Mand tænker paa selv at behandle sine Plage paa den Maade, og naar det gælder Grise, lader man Kastre ringen udføre af en, som er vant til det, enten det nu er en ældre Karl eller en Forvalter eller en Røgter. Bestemmelsen om de autoriserede Folk er vist ikke praktisk, for har en saadan Institution som Svinensjidere eksisteret, er den vist uddød nu. Men saa vidt jeg skønner, er alle enige om, at med dette Forhold skal de have sit Forblivende som hidtil, saa at Ejeren eller Folk, hvem han tør

betro det til, kan kastrere Smaagrise. Det er imidlertid noget, vi kan behandle i Udvalget, og jeg ved da nok, hvilken Side jeg vil slutte mig til, for lige saa gerne vil jeg, at Dyrene skal skaanes for unødigt Smerte, lige saa nødig vil jeg, at der skal lægges unødigt snærende Baand paa Ejerne.

Med Hensyn til Nedslagning af syge eller forulykkede Dyr kan vi nok enes om en maaske lidt anden Form end den foreslaaede. Jeg har ikke noget imod, at saadanne Dyr skal dræbes, naar Dyr lægen erklærer, at der ingen Sandsynlighed er for, at de kan komme sig, men at gaa saa vidt, som vi var inde paa i Fjor, at man skulde have Erklæring af to Dyr læger, tror jeg er for meget. Men det kan vi jo tale om. Med Hensyn til de omtalte Bestemmelser i Dyreforsikringskontrakter vil jeg sige, at der her kun bliver Tale om en Overgang, for de Bestemmelser kan jo tillempes efter den vedtagne Lov, saa det kan ikke volde stor Vanskelighed.

Man har forespurgt det veterinære Sundhedsraad og Dyr lægeforeningen, og Svarene paa Forespørgselen er optrykte i Bilagene. De samvirkende Landboforeninger ses derimod ikke at være adspurgte, og jeg ved ikke, om det er sket, men det havde vist været heldigt, om de var blevet spurgt med Hensyn til saadanne Ting som Kupering og Kastre ring af smaa Grise. Jeg tror, vi vilde have faaet et andet Svar end fra Dyr lægerne. Vi er jo alle saadan, at naar vi har taget en Eksamen som den, Dyr lægerne har taget, er vi Videnskabsmænd, og saa duer der ikke andet end det, vi anser for godt. Det kan være en Dyd, men det kan ogsaa drives for vidt. Jeg skal ikke nævne det økonomiske, som ogsaa spiller ind her. Ministeriet har spurgt det veterinære Sundhedsraad, og det Svar, der kom derfra, og Svaret fra Dyr lægerne var omtrent det samme. Ingen af disse Institutioner har meget imod Lovforslaget, der er kun Bestemmelsen om Kastration af Smaagrise, de ikke billiger, for ellers synes de, det kan gaa an, at man har en almindelig Bestemmelse om, at Politiet, naar det mener, at nu bliver det for galt med den Mishandling, kan skride ind efter visse Regler, som gives det af Ministeriet.

Jeg antager, at Lovforslaget gaar i Udvalg. Jeg kan godt lide det Princip, der er nedlagt i det, og de fleste af dets Bestemmelser. Naar vi faar et Par af dem bestemte udformede, navnlig den om Nedslagning af Dyr, der er kommet til Skade eller er blevet syge, og faar fjernet Bestemmelsen